předpisů. Žal. úřad prohlásil proto právem, že jest nerozhodné, zda a jaká stavba na místě záchodu dříve stála.

Pokud konečně stížnost vytýká, že žal. úřad nepřihlížel k výsledku místního šetření, jím nařízeného, při němž bylo zjištěno, že pro nedostatek prostoru na dvoře st-lově nelze záchod vůbec jinam postaviti, a z důvodu této nemožnosti pokládá nař. rozhodnutí za nezákonné, nemohl jí dát nss rovněž za pravdu. Neboť ani tato faktická okolnost, na niž st-l při místním řízení dne 25. června 1925 nepoukázal, a kterou také neuplatnil proti stav. povolení, v němž byla mu uložena podmínka, aby záchod postavil ve vzdálenosti alespoň 1 m od sousedního domu, není zákonnou překážkou, aby úřad nařídil demolici stavby provedené v rozporu se stav. povolením a platnými předpisy.

Č. 10.885.

Zaměstnanci veřejní (Slovensko): Učitel státní školy střední, kterému byla přiznána »slovenská výhoda« »po dobu působení na Slovensku«, který pak byl ustanoven na střední škole v historických zemích, později kvieskován a pak opět ustanoven na střední školu na Slov., nemá právního nároku, aby mu »slov. výhoda« byla opět přiznána.

(Nález ze dne 25. listopadu 1933 č. 4120/32.)

Prejudikatura: srov. Boh. A 8013/29.

Věc: Jan K. v N. proti referátu ministerstva školství a národní osvěty v Bratislavě o služné.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: St-l byl od 1. září 1920 do 31. srpna 1928 ustanoven profesorem při státním reformním reálném gymnasiu v N. na Slov., načež na svou žádost obdržel trvale služební místo při státním reformním reálném gymnasiu v T. na Moravě. Pro onemocnění byl pak přeložen na dočasný odpočinek, načež byv znovu povolán k činné službě byl s platností od 1. září 1931 dosazen na systemisované místo státního profesora opět na státním reformním reálném gymnasiu v N. Referát min. škol. v Bratislavě vyměřil st-li výnosem z 12. května 1931 příslušné služební příjmy, ale bez zřetele na t. zv. slovenskou výhodu, kterou st-l měl v době prvního svého působení v N. Námitky proti tomu podané zamítl žal. úřad nař. rozhodnutím. V důvodech uvedeno, že ve výnosu referátu z 30. června 1928 byl převod st-le do nových služebních požitků podle plat. zák. proveden se zřetelem k osobnímu přídavku, kterým byly jeho zákonité požitky 1. plat. stupně VIII. hodn. tř. doplněny na požitky VII. hodn. tř. 3. plat. stupně, ale s tím výslovným omezením, že tento platový převod a termín nároku na platový postup z něho vyplývající platí jen po dobu st-lova působení na Slov. Opětné ustanovení st-le na střední škole v N. od 1. září 1931 bylo novým ustanovením na Slov. a st-l nemá nároku na to, aby mu bylo přiznáno opětně platové zařazení s příslušným platovým postupem, které mu bylo přiznáno nad ustanovení plat. zák. před jeho odchodem ze Slov., t. j. před

31. srpnem 1928 po dobu jeho působení na Slov. St-li byly výnosem z 12. května 1931 upraveny služební požitky s platností od 1. září 1931 podle plat. zákona správně. Ve smyslu ustanovení § 196 plat. zák. byl mu současně přiznán příslušně upravený vyrovnávací přídavek, takže celkové požitky jemu tímto výnosem přiznané nejsou nižší, než byly jeho celkové služební požitky ve smyslu § 196 plat. zák. k 1. lednu 1926 před vydáním plat. zák. i s přiznaným mu tehdy slovenským osobním přídavkem.

O stížnosti na toto rozhodnutí podané uvážil nss toto:

Již v nál. Boh. A 8013/29 vyslovil a odůvodnil nss právní názor, že osobní, do pense započítatelný přídavek, daný státnímu zaměstnanci z titulu t. zv. slovenské výhody, spadá pod přídavky uvedené v odst. 1 § 196 plat. zák. č. 103/26; nemá proto zaměstnanec nároku, aby mu při převodu do nových platů výhoda ta byla zachována vedle platů zavedených plat. zákonem.

Z toho plyne, že st-l neměl z plat. zák. nároku na to, aby při převodu do nových platů podle zák. plat. č. 103/26 bylo mu platové zvýšení o 1 hodnostní třídu a 2 platové stupně, plynoucí z t. zv. slov. výhody, i nadále neztenčeně zachováno vedle služebního platu, který mu náležel podle platového zákona. Jestliže mu tato výhoda byla výnosem referátu min. škol. z 30. června 1928 ve formě převodu do základního služného vyššího stupně, než by mu jinak podle převodových předpisů náležel, ponechána po dobu jeho působení na Slov., dostalo se mu aktem úřadu hmotné výhody, na niž ze zákona právního nároku neměl.

Ze zák. plat. nemohl by tudíž st-l dovozovati nárok na přiznání t. zv. slovenské výhody i pro dobu od 1. září 1931, kdy po druhé byl dosazen na systemisované místo státního profesora na Slov. To ovšem st-l ani nečiní, nýbrž opírá svůj tvrzený právní nárok na slovenskou výhodu i za druhého svého působení na Slov. o výnos referátu min. škol. v Bratislavě z 30. června 1928, jímž mu byl podle názoru stížnosti způsobem judikátním přiznán platový převod se zřetelem na t. zv. slovenskou výhodu po dobu jeho působení na Slov. bez jakéhokoliv dalšího omezení, tedy i bez zřetele na to, zda doba působení st-lova na Slov. plyne nepřetržitě od právní účinosti tohoto dekretu či zda byla přerušena působením v jiných oblastech čsl. státu.

Nss nemohl této argumentaci stížnosti přisvědčiti.

Příslušný passus výnosu z 30. června 1928 zní: »Tento platový převod a termín nároku na platový postup z něho vyplývající platí jen po dobu Vašeho působení na Slov.« Je ovšem pravda, že v této klausuli není výslovně řečeno, že platový převod platí jen po dobu »nynějšího«, t. j. v době vydání výnosu trvajícího působení st-le na Slov., z toho však nelze ještě argumentatione a contrario usuzovati, že klausule ona zachovává st-li výhodnější platový převod, vyplývající z cit. výnosu, i pro případ opětného působení st-lova na Slov., k němuž by došlo třeba po dlouholetém působení jeho mimo oblast Slov.

Uváží-li se obsah řečené klausule v souvislosti se stavem, který tu byl v době vydání cit. výnosu, jest nepochybno, že klausule ta má na zřeteli především tehdejší působení st-lovo na Slov.; aby mohlo býti

usuzováno, že onou klausulí byla zahrnuta také eventualita pozdějšího opětného působení st-lova na Slov., musilo by to v oné klausuli nějakým zřetelným způsobem býti dáno najevo; to se však nestalo.

Z toho sluší souditi, že řečená klausule se týká pouze tehdejšího, v době vydání výnosu trvajícího působení st-lova na Slov. Výklad ten podporuje také úvaha, že platového zvýšení, resultujícího ze zachování finančního efektu slovenské výhody, dostalo se st-li — jak nahoře vyloženo — bez zákonného nároku jeho — praeter legem, jeví se tedy poskytnutí této platové výhody jako výjimka z pravidla stanoveného předpisy plat. zák. Je-li podle obecné interpretační zásady výjimky vykládati restriktivně, nutno v pochybnosti i v daném případě dáti zmíněné klausuli smysl užší, t. j. že se týká jen st-lova působení na Slov. v době vydání cit. výnosu.

Po těchto úvahách dospěl nss k názoru, že stížnost nesprávně si vykládá výnos referátu min. škol. z 30. června 1928, má-li za to, že jím byl založen právní nárok st-lův na platové zvýšení, resultující z t. zv. slovenské výhody, kdykoli bude st-l působiti jako státní profesor na Slov. Tím však padá právní základ, na němž st-l ve stížnosti buduje svůj nárok; v důsledku toho bylo jeho stížnost uznati bezdůvodnou.

Č. 10.886.

Učitelstvo: Nárok na vyšší služné podle § 7 odst. 3 zák. č. 104/1926 Sb. jest podmíněn dekretálním ustanovením učitelem definitivním nebo zatímním.

(Nález ze dne 25. listopadu 1933 č. 17.327.)

Prejudikatura: Boh. A 10.306/33, 10.610/33.

Věc: Gisela Sch. v J. (adv. Dr. Bedř. Mautner z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty o přídavek za službu na měšťanské škole.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: St-lka, učitelská čekatelka, mající zkoušku způsobilosti též pro školy měšťanské a působící dosud na měšťanské škole dívčí v B., byla s povolením zšr-y v Brně z 21. října 1929 a dekretem ošv-u v Novém Jičíně z 25. října 1929 prozatímně přidělena službou na II. německou měšťanskou školu dívčí v J. Dovršivši 3letou dobu čekatelskou, byla pak dekretem zšr-y v Brně z 24. února 1930 podle § 4 zák. č. 104/26 ustanovena definitivní učitelkou s právní platností od 25. ledna 1930 a poukázány jí dnem 1. února 1930 příslušné příjmy.

Podáním z 30. března 1930 žádala st-lka, aby jí ode dne jejího ustanovení definitivní učitelkou poukázán byl též služební přídavek jakožto odborné učitelce v částce 780 Kč, který jí přísluší podle § 7 odst. 3 zák. č. 104/26. Výnosem z 26. dubna 1930 zamítla zšr v Brně žádost st-lčinu pro nedostatek zák. podkladu. Citovavši znění § 7 odst. 3 zák. č. 104/26 Sb., poukázala na to, že st-lka »nemohla dosud býti ani zatímně ustanovena na občanské škole, nýbrž je pouze II. německé ob-